

Plutesc

Adrian Erbiceanu

Plutesc, prin gând, ca-ntre vecii de apă:
Deasupra cerul gol și legământul
De-a nu lăsa uitat așezământul
Schimbat pe-un vis ce dă ca să înceapă;

În jos - abia întrezărit - pământul,
Și pe pământ o umbră care sapă
Fără să știe că săpând se-ngroapă,
C-așa îi e sortit deznodământul.

Cu-atâtea amintiri desperecheate,
Ce bat insidioase din aripe,
Îmi pare zborul o eternitate

Ce-abia începe să se înfiripe,
Nu înmulțit prin sciziparitate,
Ci din lumina fiecărei clipe...